

ЗАПОВЕД

НА МИНИСТЪРА НА ОТБРАНАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

26.05.2014 г.

№ ОХ-364

София

Съдържание: Относно утвърждаване на Методика за оценка на корупционния риск в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.

На основание чл. 31, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, във връзка с чл. 46, ал. 4, т. 2 от Закона за администрацията и в изпълнение на т. 2 от заповед № Р-68/31.03.2014 г. на министър-председателя на Република България

ЗАПОВЯДВАМ:

1. Утвърждавам Методика за оценка на корупционния риск в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия (Приложение № 1).

2. Отменям МЗ № ОХ-307/26.05.2011 г., относно обявяване на Методика за оценка на корупционния риск в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.

3. Главният инспектор на Министерството на отбраната да създаде необходимата организация за прилагане и спазване на Методиката за оценка на корупционния риск при извършване на проверки в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.

4. Настоящата заповед да се публикува на интернет страницата на Министерството на отбраната.

Контрола по изпълнението на заповедта ще осъществявам лично.

**МИНИСТЪР НА ОТБРАНАТА
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

АНГЕЛ НАЙДЕНОВ

**МЕТОДИКА ЗА ОЦЕНКА НА КОРУПЦИОННИЯ РИСК
В МИНИСТЕРСТВОТО НА ОТБРАНАТА, СТРУКТУРИТЕ НА ПРЯКО
ПОДЧИНЕНИЕ НА МИНИСТЪРА НА ОТБРАНАТА
И БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ**

I. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Целта на методиката е:

1. Да подпомогне дейността на Инспектората на Министерството на отбраната при анализа, оценката, превенцията, ограничаването и намаляването на корупционния риск.

2. Да определи индикаторите за корупционен риск и реда за оценка на корупционния риск при и по повод на изпълнението на служебните и трудовите задължения на военнослужещите и цивилните служители.

3. Да подпомогне създаването на вътрешна система за мониторинг и управление на корупционния риск.

Чл. 2. Оценяването на корупционния риск по тази методика се извършва от Инспектората на МО в три типа структури:

- организационните структури и административните звена от администрацията на Министерството на отбраната;
- структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната;
- военните формирования от Българската армия.

II. ИНДИКАТОРИ ЗА КОРУПЦИОНЕН РИСК

Чл. 3 (1) Индикаторите за корупционен риск са **обективни и субективни**.

(2) Обективните индикатори, които могат да доведат до корупционен риск, са:

1. Индикатор „Функции и правомощия“ с коефициент на тежест 0.3, който се определя от следните условия:

а) планиране, управление, разпореждане или разходване на бюджетни средства и активи;

б) управление, разходване, отчитане, координиране и контрол на средства от НАТО и Европейския съюз.

в) възлагане и провеждане на процедури и сключване на договори за доставки, услуги или строителство и строителни услуги;

г) участие в провеждането на операции и мисии на НАТО и Европейския съюз;

д) управление на човешките ресурси;

е) извършване на пазарни проучвания, изготвяне на технически спецификации, изходни задания или задания за проектиране;

- ж) участие в процеса на утилизация, унищожаване и бракуване на оръжия, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия;
- з) участие в процеса на създаване на военновременни запаси;
- и) извършване на контролни дейности;
- й) предоставяне на административни услуги, включително издаване на сертификат за краен потребител за вносител на отбранителни продукти, лицензи и разрешения;
- к) предоставяне на услуги, касаещи медицинското и здравно осигуряване;
- л) предоставяне на услуги, касаещи отдиха на личния състав на МО;
- м) изготвяне на проекти на нормативни актове или даване на становища по прилагане на законодателството.

2. Индикатор „Нормативна уредба“ с коефициент на тежест 0.2, който се определя от следните условия:

- а) непълна и/или неясна нормативна уредба;
- б) непълно дефиниране обсега на компетентност и на правомощия;
- в) отсъствие на вътрешни правила и процедури;
- г) неясни/непълни вътрешни правила за дейността на структурата;
- д) чести или неразбираеми/неясни промени в нормативната уредба.

3. Индикатор „Контрол“ с коефициент на тежест 0.2, който се определя от следните условия:

- а) недостатъчен административен капацитет за осъществяване на контрол;
- б) липса на прозрачност и/или проследимост в действията;
- в) неупражнен контрол от ръководител или от контролен орган;
- г) постъпили сигнали, публикации или репортажи в медиите за корупция, конфликт на интереси или злоупотреба с власт;
- д) отказ на финансовия контролор да одобри поемането на задължение или извършването на разход.

(4) Субективните индикатори, които могат да доведат до корупционен риск, са:

1. Индикатор „Личностни възприятия и нагласи“ с коефициент на тежест 0.1, който се определя от следните условия:

- а) склонност към злоупотреба със служебно положение с цел облагодетелстване;
- б) изпадане в критична ситуация - остър недостиг на средства, болест, развод, смърт на член от семейството или на близък човек и др.;
- в) непредоставена възможност за кариерно израстване и за справедливо възнаграждение;
- г) влошени колегиални взаимоотношения.

2. Индикатор „Служебни задължения на отделни служители“ с коефициент на тежест 0.1, който се определя от следните условия:

- а) непознаване на нормативните актове, свързани с дейността на администрацията;
- б) непознаване на нормативните актове, свързани с дейността на административната структура;
- в) непознаване на действащите вътрешни актове, правила и процедури;
- г) неизпълнение на служебните задължения, предвидени в нормативен или вътрешноведомствен акт.

3. Индикатор „Административна среда“ с коефициент на тежест 0.1, който се определя от следните условия:

- а) недостиг на човешки ресурс, поради недостатъчна численост или незаети щатни бройки;
- б) недостатъчна квалификация на наличния човешки ресурс;
- в) липса на обективна система за възлагане и отчитане изпълнението на задачите;
- г) необосновани решения на прекия ръководител;
- д) неспазване на вътрешните правила и процедури;
- е) укриване на сигнали срещу дейността на структурата;
- ж) търпимост на средата към корупционни практики.

(5) Според спецификата на проверяваната структура условията, включени в индикаторите за корупционен риск, могат да се допълват.

III. ОЦЕНЯВАНЕ НА КОРУПЦИОННИЯ РИСК

Чл. 4 (1) Всяко от условията, включени в индикаторите, се оценява с точки в зависимост от влиянието за повишаване степента на корупционния риск, както следва:

- с 0 (нула) се определя **ниска степен на влияние**;
- с 1 (единица) се определя **средна степен на влияние**;
- с 2 (двойка) се определя **висока степен на влияние**.

(2) Оценката на всеки от индикаторите се формира, като средноаритметичният резултат от сбора на точките от условията се умножи по коефициента на тежест.

Чл. 5 Оценката за степента на корупционния риск се формира като сбор от получените оценки за всеки от индикаторите.

Чл. 6 (1) Оценяването на корупционния риск се извършва въз основа на заповед за проверка на министъра на отбраната от инспектори от Инспектората на Министерството на отбраната при комплексните проверки и при проверките за оценка на ефективността на административната дейност в Министерството на отбраната и на второстепенните разпоредители с бюджет.

(2) В доклада до министъра на отбраната за резултатите от извършената проверка се включва раздел по оценката на корупционния риск в проверената структура, съдържащ:

1. обективни и безпристрастни констатации на състоянието на всички индикатори за корупционен риск;

2. анализ на състоянието;
3. оценка на корупционния риск.

(3) В хода на оценяването на субективните условия се използва и проучване чрез попълване на анонимни анкети.

Чл. 7 (1) Корупционният риск може да бъде оценен като „нисък“, „среден“ и „висок“.

(2) Корупционният риск се оценява като „нисък“, когато оценката по чл. 6 е в интервала от 0 до 0.60.

(3) Корупционният риск се оценява като „среден“, когато оценката по чл. 6 е в интервала над 0.61 до 1.40.

(4) Корупционният риск се оценява като „висок“, когато оценката по чл. 6 е в интервала над 1.41 до 2.

IV. ОГРАНИЧАВАНЕ НА КОРУПЦИОННИЯ РИСК

Чл. 8 (1) След оценяването на корупционния риск Инспекторатът на МО извършва анализ и предлага конкретни мерки за ограничаване и намаляване на корупционния риск.

(2) Мерките по предходната алинея се утвърждават от министъра на отбраната.

(3) Инспекторатът на Министерството на отбраната следи за изпълнението на утвърдените мерки и докладва на министъра на отбраната при неизпълнението им.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на тази методика:

1. „Корупционен риск“ е вероятността от наличие на условия, които могат да доведат до корупционни практики.

2. „Корупционна практика“ е злоупотребата със служебно положение с цел облагодетелстване.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 2. Тази методика е разработена въз основа на Методиката за оценка на корупционния риск, утвърдена със заповед на министър-председателя на Република България № Р-68/31.03.2014 г., и е обявена с МЗ № ОХ-364 /26.05.2014 г.